

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Agenda, Sev Ritvale Osnabrvdense

Franz Wilhelm <Osnabrück, Bischof>

Coloniæ Agrippinæ

De sanctissimo Eucharistiæ Sacramento.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41233

ficii, (seu beneficiorum,) & condono tibi fructus male perceptos, in nomine Patris ✠, & Filii, & Spiritus sancti, Amen.

Advertat autem Sacerdos, ne ullo modo, in iis, facultatis suæ terminos excedat.

DE SANCTISSIMO
E V C H A R I S T I Æ
S A C R A M E N T O.

Omnibus quidem Ecclesie Catholice Sacramentis religiose sancteque tractandis, magna ac diligens cura adhibenda est; sed precipue in administrando ac suscipiendo Sanctissime Eucharistie Sacramento; quo nihil dignius, nihil sanctius & admirabilius habet Ecclesia Dei; cum in eo contineatur precipuum & maximum Dei donum, & ipsemet omnis gratie & sanctitatis fons auctorque, Christus Dominus.

Parochus igitur summum studium in eo ponat, ut cum ipse venerabile hoc Sacramentum, qua decet reverentia, debitoque cultu, tractet, custodiat & administret, tum etiam populus sibi commissus religiose colat, sancte frequenterque suscipiat, presertim in majoribus anni solemnitatibus.

Ideo populum sepius admonebit, qua preparatione, & quanta animi religione ac pietate, & humili etiam corporis habitu, ad tam divinum Sacramentum debeat accedere: ut, premissa sacramentali confessione, omnes, saltem à media nocte, jejuni, & utroque genu flexo, Sacramentum humiliter adorent, ac reverenter suscipiant; viri, quantum fieri potest, à mulieribus separati.

Moneantur præterea Communicantes, ut, sumpto Sacramento, non statim ab Ecclesia discedant, aut colloquantur, nec statim vagis oculis circumspiciant, aut expuant, neque de libro statim orationes recitent; ne Sacramenti species de ore decidant; sed, quâ par est devotione, aliquantisper in oratione permaneant, gratias agentes Deo de tam singulari beneficio, atque etiam de sanctissima Passione Dominica, in cuius memoriam hoc mysterium celebratur & sumitur.

Curare porrò debet, ut perpetuò aliquot particule consecratæ, eo numero qui usui infirmorum, & aliorum fidelium communioni satis esse possit, conseruentur in pyxide ex solida decentique materia, eaque munda & suo operculo bene clausa, albo velo cooperata & quantum res feret, ornato, in tabernaculo, clave obserato.

Claves autem venerabilis Sacramenti, nulli laicæ personæ unquam, ac ne ipsi quidem edituo, credantur: unde nec in Sacristia relinquenda sunt, sed illarum solus Rector vel Parochus, vel alius Sacerdos de ipsius licentia, curam habeat; nec unquam permittat, ab ullo, qui non sit saltem Subdiaconus, claudi & aperiri dictum tabernaculum; quod semper corporali stratum & clausum esse debet.

Et ne qua sanctissimo Sacramento injuria irrogetur per homines superstitiosos; hinc parochum, cujus incuria id acciderit, Canones ad tres menses suspendunt, majore vero pœna afficiunt, si enormis Sacramento inveniatur illata injuria.

Hoc autem tabernaculum, conopæo decenter opertum, atque ab omni alia re vacuum, in altari majori, vel in alio quod venerationi & cultui tanti Sacramenti commodius ac decentius videatur, sit collocatum; ita ut nullum aliis sacris functionibus, aut ecclesiasticis officiis, impedimentum afferatur. Lampades coram eo plures, vel saltem una, die noctuque perpetuo colluceat; curabitque Parochus, ut omnia, ad ipsius Sacramenti cultum ordinata, integra mundaque sint & conseruentur.

De pyxide observandum, ut illa sit benedicta, & operculum apte ipsi respondeat, & fibulâ firmiter clausum; ne quâ vermibus ingressus in eam pateat.

Sanctissima Eucharistia particulas frequenter renovabit. Hostia vero, seu particula consecranda, sint recentes; & ubi eas consecraverit, veteres primo distribuat vel sumat, decimo quarto minimum die hostias novas consecret, reliquosque defectus ex Missali notet, & secundum illud Sacerdos se dirigat.

Quod si vero, ob neglectum illius, aliqua particularum consecratarum à vermibus corrosa inveniatur, speciebus adhuc integris existentibus, diligenter purganda sumendaque erit; vermis autem repertus, supra patenam comburendus; & cineres in piscina (ut vocant) sacra condendi.

Fideles omnes ad sacram communionem admittendi sunt, exceptis iis, qui iusta ratione prohibentur. Arcendi autem sunt publice indigni, quales sunt excommunicati, interdicti, manifesteque infames, ut meretrices, concubinarij, sæneratores, magi, sortilegi, blasphemi, & alij ejus generis peccatores publici: nisi de eorum pœnitentia & emendatione constet, & publico scandalo prius satisfecerint.

Occultos vero peccatores, si occulte petant, & non eos emendatos agnoverit, repellat; non autem, si publice petant, & sine scandalo ipsos præterire nequeat.

Amentibus præterea seu phreneticis communicare non licet: licebit tamen, si quando habeant lucida intervalla, & devotionem ostendant, dum in eo statu manent, si nullum indignitatis periculum adsit.

Iis etiam, qui, propter ætatis imbecillitatem, nondum hujus Sacramenti cognitionem & gustum habent, administrari non debet: quales sunt pueri, necdum plene rationis usu utentes; ideoque utile est, ut differatur ad annum decimum tertium communicatio; nisi tamen evidens prudentiæ, ætatem superantis, indicium appareat.

Est

Est etiam consultum, ut, qui matrimonio juncti sunt, aliquot diebus ante Communionem, copula abstineant; nisi tamen certum periculum incontinentiæ alterius conjugis timeatur. Damnatis ad mortem pœnitentibus debet dari Eucharistia, & ordinariæ ante diem supplicii, si fieri possit.

Ordo ministrandi sacram Communionem.

Sacerdos igitur sanctissimam Eucharistiam ministraturus, hostiis, seu particulis pro populi multitudine consecratis, vasculoque uno, vel pluribus, decenti & commodo loco expositis, cum vino & aqua ad purificationem eorum qui communionem sumpserint, & ante eos linteo mundo extenso, lotis prius manibus, & superpelliceo indutus, ac desuper stolâ coloris, officio illius diei convenientis, precedente Clerico, seu alio ministro, procedit ad altare, manibus junctis, & accensis cereis; facta prius & postea genuflexione, extrahit pyxidem, & illam super corporale depositam discooperit. Minister, genibus flexis, nomine populi ad cornu Epistolæ facit confessionem generalem, dicens: Confiteor Deo &c.

Tum Sacerdos iterum genuflectit, & manibus junctis ante pectus, vertit se ad populum (advertens, ne terga vertat Sacramento) & in cornu Evangelii dicit: Misereatur vestri &c. & addit: Indulgentiam, absolutionem ✠, & remissionem peccatorum vestrorum tribuat vobis omnipo-

P tens,